

EESTI SKAUT

EESTI SKAUTIDE MALEVA
AJAKIRI

*Prof. K. Saral
II suurlaagri vanem*

XI. AASTAKÄIK

Nr. 7/8

15. VII 1932.

VÄLJAANDJA:

EESTI SKAUTIDE MALEVA PÄASTAAP

TOIMETUS; Vastutav toimetaja; N. KANN. Peatoimetaja H. TARI.

Toimetuse liikmed: H. MICHELSON, A. KASAK, R. TREU.

TOIMETUSE ADDRESS: Tallinna, S. Roosikrantsi 11.

TALITUS: Tallinna, S. Roosikrantsi tän, 11. Kõnetr. 452-37.

Ilmub 8 numbrit aastas. Aastakäik kr. 1.50. Üksiknumber 20 senti.

Kui ma esimeses suurlaagris veel hundi- poegade hulgas olin.

Et sellest juba pool tosinat aastaid mööda, kui mind, kui vana hunti, suurlaagri (Pirita jõe kaldale kaasa võeti. Ega ilusamat mälestust olegi mu elus, kui tol korral hundikarjaga kaasa marssida ja isegi kaasa laulda. Juba siit Tartust algas suurepärase muljega, kus väikesed poisid, hundipojad, vahvalt oma kompusid selga keerutasid ja siis lõbusa lauluga Tartus Vallikraavi staabist raudtee jaama marssi algasid. Kõikide silmadest säras rõõm ja mehelik vahvus, et nii pikka matka, nagu see nendele küllalt oli, ette võtta.

Raudteejaama jõudes kamandas hundipäälisk poisid kõik ritta seinavastu oma küllalt raskeid seljakotte toetama. Nii tõmbasid väikesed hundid vähe hinge tagasi, mis esimese õhinaga ja marsides lauluga nagu liig välja puhutud oli. Egas poisid veel väsinud polnud. Vagunisse mindi suure õhinaga. Vagunis askeldati tükk aega enne, kui hundipere enam-vähem rahulikuks jäi. Sõit oli öösel, et hommikuks Tallinna jõuda. Südamed põksusid pois-
tel nii tugevasti, et uni kellestki võimust ei saanud.

Juba oli valge ja päike sirutas oma esimesi pikki kiiri merd mööda meile vastu, kui Kalarannas laevakesele asusime. Uudishimu aina tõusis poistel. Suurlaager oli ju neil täiesti tundmatu ilm. Siin nägid paljudki neist väikestest meestest esimene kord säärast vetekogu, nagu seda eneses varjab meri. Kõikide soov oli ruttu-ruttu saada üle mere — suurlaagrisse.

Veel mõned momendid ja laev peatus Pirita jõesuus liivasel rannal. Nüüd oli jällegi kindel maa jalge all. Kotid selga ja rõõmsa lauluga läbi liiva, mis libiseb jalge all, oma asukohale. Ei olnud ju kaugele marssida, aga siiski näis tee küllalt pikk, sest kõigil oli tahe esimesena kohale jõuda.

Kui telgikoht kätte näidatud, asusid väikesed mudilased sipelga kiirusega tööle, et teistest rutem telgid püsti ajada. Oli ju sellel alal võistlus. Lõpuks oli telk korras ja isegi köögi ja lõkkekoht õieti asendatud pisikese ojakese nõlvakule. Oma arust oli kõik väga eeskujulik. Varsti kees supikatelgi tuel ja toidu valmistamine täies hoos. Igall oli tööd küllalt. Tööd oli õieti kogu laagri

kestel. Mitmesugused võistlused küll köieveos, küll paadisõidus jne. Võistlus oli isegi selles, kes kõige enne laagri lipuvarda juure jõudis teda sinna üles vinnama ehk maha laskma. Terve laager nagu kees, igal oma tegevus ja toimetus. Öhtune üldine lõkketuli pani poistele, ja eriti hundipoegadele, krooni pähe. Siin näidati omi kõiksugu võimeid nii laulus, mängus ja muudes karutükkides. Ka sellel lõbul tuli lõpp, kell 11 pidi iga mees kotil olema, et hommikul kell 7 märguandmise peale telgi ees oma täies vormis valmis olla hommikusi kehaharjutusi tegema, jõe äärde marssida ennast pesema, siis toitu valmistama ja omi eeloleva päeva toiminguid täitma. Terve suurlaager puhkas, ainult vahipostid olid väljas valvamas ja nendel hundipoegadel tuli nii juba teine öö üleval olla, kelle kord valvata oli. Kõik täideti hea meelega ja ilma nurinata. Nurisemine ei sobigi suures laagris. See on täis põnevust, ja õnne!

Olgu need read meeletuletuseks esimesest Eesti skautide suurlaagrist. Loodan, et eelolev suurlaager ilusal Leetsi rannal seda sama vaimustust, rõõmu ja tuld sütitab noorte silmis ja südameis, mida esimene suurlaager pakkus. Noorte rõõm teeb vanadki nooreks ja kuigi minul tuleb suurlaagris vanema kohuseid täita, loodan siiski ennast noorena seal leidma, huntidega koos hulgumas.

23. VI. 1932., Tartus.

K. Saral,

Suurlaagri vanem.

Major H. Koik
Suurlaagri talitusvanem

Skm. H. Paalman
Väliskülaliste juht

Jamboree on skautide suurparaad.

Harilikult panevad sõjaväeosad oma harjutusi toime üksikult, ainult kord aastas või mitme aasta tagant korraldatakse manöövrid, millest võtavad osa pea kõik sõjaväeosad. Skautluse organisatsioon sarnaneb sõjaväelisele korrastusele. Igal skautide maleval on koha peal oma õppused, harjutused, praktilised tööd, mis valmistavad poisse ette iseseisvale tegutsemisele; iga skautline malev ja rühm korraldab suvel oma laagri metsas, kus seks otstarbeks on saavutatud luba. Skautide suurlaager ehk jamboree korraldatakse meil iga viie, seekord kuue aasta tagant. Suurlaagrist võtavad osa kõik malevad ja seni teevad malevad oma asumise piirkonnas mitu kuud intensiivselt ettevalmistusi. Ettevalmistuse töö tõelikult kestab aga ühelt suurlaagrilt teiseni. Iga malev valmistab ette laulu- ja eriti naljakate skaudilaulude numbmeid, koomilisi etteastumisi lõkketule juures, spordi ettekandeid, võistlusmänge jne.

Iga maleva skaudid lähevad nagu vanal ajal greeklased Olümpiale oma valitud paika, seekord Pärnu randa — Doberani. Seal peab iga malev näitama, et ta poisid on tublid spordis, tublid telgi üleslöömisel, laagri korraldamisel ja oma ümbruse mugavaks tegemisel, korra pidamisel ja korrashoidmisel, söökide keetmisel ja sööginõude puhastamisel, skaudi juhtide käskude kuulmisel, õigel ajal magama minemisel ja ülestõusmisel, pesemisel ja suplemisel, öövalvel ja eriti päevalvalvel, mil tuleb vastu tulelik olla külalistele jne.

Vanemad skaudid on käinud välisriikides ja võtnud osa suurlaagritest. Vanad rikkad riigid annavad suurlaagrite korraldamiseks suuri summe ja korraldajateks ei ole mitte üksnes skautide juhid, vaid sõjaväe juhid, kes muidugi paremini oskavad korraldada laagrit, kui skautide juhid, kellest vaid mõni vanem juht on olnud ka sõjaväejuhiks. Meil puudub seltskonnal raha meie skautide toetamiseks, puudub praegusel raskel majanduslikul ajal ka riigivalitsusel raha, et toetada noorte ettevõtlikkust. Seda virgemad peavad olema meie noorus, seda agaramad ja ettevõtlikumad skautide juhid, et vähegi läheneda neile „näitustele“, mida toimepanevad välisriigid oma noorte võimisest ja oskusest teiste välisriikide noortele. Ei taha sellega ütelda, et meie riigivalitsus oleks meid ignoreerinud, et meie riiklised ja poolriiklised (Punane Rist) ametiasutised ei oleks meile vastutunud. Seda on nad kõik teinud jõudu mööda ja selle eest neile kõigile suur skautline aitäh!..

Skaudid, viimasel momendil kõik tööle! Teie peate Doberanis näitama mitte üksnes Eesti seltskonnale, vaid ka välisriikidest saavavale mitmeraja skaudedele, et teie ei jää maha välisriikide skaudidest nende ettevõtlikkuse, nende oskuse ja külaliste lahke ja viisaka vastuvõtmise poolest. Kui meie jääme maha välise hiilguse poolest, ei tähenda midagi, sest meie oleme alles oma riigi ülesehitamise algpäevil, kuid teie kaasvõitlejaile välismaadelt peab paistma silma teie valmisolek ja teie tahe ehitada Eesti kodu sama jõu, sitkuse ja ohvrimeelsusega, nagu seda teinud vanemad eelkäivad põlvned. Stockholmis ja Riias nägin ma ja rõõmustasin, kui tragilt ja üksmeelselt teie astusite välja tuhandete välisriikide skaudide keskel, olen veendunud, et teie ka nüüd oma kodus ei tee häbi Eestile oma suurparaadil.

Jälleenägemiseni Doberanis!

Teie peavanem *N. Kann*.

Skm. E. Pavelson
Suurlaagri korralduspäälük

Nskm. Suigusaar
Suurlaagri talituspäälük

Toimetuseft:

Käesolevat aastakäiku lõpetades tänab toimetus kõiki „Eesti Skaudi“ kaastöölisi ja levitajaid tehtud töö eest, ning loodab, et see töö ei ole osutunud neile liiga koormavaks ning, et nad ka edaspidi kahel käel aitavad kaasa „Eesti Skaudi“ ilmutumisele.

Loodetavasti ilmub järgneva aastakäigu esimene number oktoobri algpäevil, milliseks ajaks toimetus palub saata huviküllast materjali „Eesti Skaudis“ avaldamiseks.

Kaks skauti telgis „Kellast“ rääkimata.

(Järg.)

(Millas lahkume Kuresaarest uhkel autol ja peaaegu oleks teinud suure vea. Tolliülem mängib „rüütli“ ja astub „vahemeheks“. Teeme sõidu laevale ja riskeerime oma elunatukesega. Laeval orienteerumine.

Kuid polnud see ärasõit ka nii silmapilksed: meil tuli veel tund aega autot oodata, mille aga viitsime hommikut süües ja jalutades. Kell ähvardas varsti kümme lüüa, kui meile parki järele tuldi.

Viisakas tolliasula ametnik teatas, et auto ootab, kas noorhärnad ei tuleks nüüd.

Elagu! Ometi kord läheb sõit lahti, rõõmustasime, ja tõttasime kiirel sammul „sõnatoojale“ järele. Auto ootas tõesti ja misingi häälitseis juba rahutult, selles veendusime kiirelt.

Kähku seljapaunad sisse ja ise samasse. Naerul näol tuli ka tolliülem majast ja asus autosse — ja — siia-sinna karates — veeresime sõiduteele. Pole ju need tänavad seal Kuresaares nii siledad kui pealinnas.

Lähenedes linnamäele, pööras tolliülem äkki meie poole küsimusega, kas oleme oma ärasõitu ka politseisse registreerinud. Vot sulle lopsu! Ei teadnudki, et sellist operatsiooni tuleb ette võtta ja meele tuletades eelmisi „rännakuid“ pealinna ametasutustes, teadsin korraga, kui raske ikka on pageda siit „kallilt kodumaalt“.

Vaatasin vist kaunis rumala ja väheütleva näoga küsijale otsa, sest tolliülem ütles (jällegi naerdes), minult vastust ootamata: „Andke passid siia. Lähen politseisse ja katsun asja kiirelt joonde ajada.“

Nii siis ka juhtus. Tegime „pisikesed“ sõidu tagasi ning varsti olid paberitel need hädavajalised „vajutised“, milledega oleksime tagasi tulles võinud saada „kolm nädalit“.

Nüüd oli aga kõik valmis ja viimaks alustasime sõitu laevale.

Kiires sõidus mõõduisime Saaremaa kaunimatest paikadest ja lähenesime jälle merele.

Peatusime mingi vana mõisa läheduses, kus väljusime autost, et jala sadamasse sammuda.

Rannas oli meie eesmärgiks leida paat, mis viiks meid laevale.

Peale suuremat eksikäiku saabusime lõpuks siiski õigesse kohta, kus meid varisenud kivimuulil suur hall mootorpaat ootas.

A-l „Kajak“ paistis kaugel silmapiiril ning arvestasin umbkaudselt kaugust kuni 10 km.

Meri vahutas. Tuul oli päeva jooksul tõusnud ning piitsutas nüüd merd armetult.

Jõuliselt veeresid suured veemäed vastu rannakive, tehes lahkumise keeruliseks. Isegi paati pääsemine nõudis teatud silmapilgu tabamist ja millise täpsusega veel? (Kella võiks sellest pikevalt rääkida).

Meie võrdlemisi suur laevakene tantsiskles ja kargles sellises tempos, nagu tahaks vägisi veerema panna. Peeter arvas isegi,

et „siin võib ju veel merehaigeks jääda“ ning muutus sellepeale päris tõsiseks.

Pugesin ühes tolliülemaga paadi ninas asuvasse katusealusesse ja seadsin enese kaunis mugavalt sealolevate nõõride vahele, milised endast levitasid mõnusat tõrva lehka.

Juttu ajades mõõdus aeg kiirelt ja olin üllatatud, kuuldes korraga poiste hüüdu, mis lasi oletada laeva lähidust.

Pugesin siis välja omast koopast ja esimene, mis silma puutus, oli suur laevakogu, mis karglevast paadist vaadatuna näis veelgi suuremana ja võimsamana.

Suur kui pilvelõhkuja näis „Kajak“. Ei ükski laine suudaks teda vist kõigutada. Selline arvamine tekkis minul, kui oma paadiga tantsisime tema ahtri juures, et püüda redelit, midamööda ronida tekile.

Polnud kerge seegi toiming, sest tuli olla ettevaatlik trepi tabamisel; polnud ju meil kellelgi erilist soovi teiste naeru saatel teha supelus.

Sai ometi kord laevale. Ohkamine tõusis tahtmatult rinnast, sest olin vahepeal juba igasuguse lootuse kaotanud. Nüüd aga olime siin, ja see oli peasi.

„Kajak“ laadis propse, randlased tõid oma venedel need laevani, kus neid siis laeva määratumasse sisemusse loobiti.

Puhus aga parajasti tugev lõunatuul ning oli seega suure jämeda kriipsu läbi tõmmanud sellest laadimisest. Ei saa ju suurte lainetega tulla laeva lähedusse, kus sind võib haarata iga silmapilk laine ja vastu laeva raudseina pilbasteks lõhkuda.

Teki last oli vaid poolik ja vist pidigi niimoodi jääma, sest laeva auru all hoidmine maksab ju ka midagi.

Sõrmede vahel kiri, mille olin saanud Tallinnast kaasa kaptenile edasiandmiseks, sammusin tema kajuti poole.

Oli ju tarvis meie kolme reisija paigutamiseks kuhugi enam-vähem sobivasse kohta, korraldust teha.

Kapten, suur ja jäme mees, oli asjast väga huvitatud ning varsti olime laeva ninas ehk vööris, asuvas meeskonna eluruumis, kus meile asemed ja muud pakuti. Tore! Mis meil nüüd viga sõita kui parunid I klassis. Olime enda saatusega täiel määral rahul ja lootsime ka tulevikust vaid head.

(Bootsu leiab „tuttava“ ja asi hakkab susisema. Lahkumine — pöörame ulgumerele ja kaotame Saaremaa silmist).

Asetasime oma asjad võrdlemisi käepärast ja tundsime endid kui kodus olevat; ootasime vaid ärasõitu, sest selleks olime ju siia tulnudki.

Kolades laeval ringi, nägin korraga ühte kogu ühes näoga, mis millegi pärast kole tuttavana näis. Ja tõesti! See oli ju minu vana kaasvõitleja mereväes. Oo! Nüüd on asi kohe teine, sest omades vööraste seas tuttava, on ikka nagu kodusem.

Saime igasuguseid näpunäiteid ja uudiseid kuulda, ühtlasi ka,

et ärasõit on alles homme, sest tahetakse veel natukene juurde tuua propse. Viimane polnud just eriti lõbus uudis, sest lootsime juba täna pääseda ulgumerele.

Jälle asus minule hirm südamesse, et äkki ei saagi minema siit kallilt kodumaalt, sest juba neljapäeval asusime teele ja täna, laupäeval, polegi meie kaugemal, kui Saaremaal.

Nii tuli siis jälle oodata ja loota. Muidugi polnud meil tarvis igavust karta, sest meelelahutust oli küll, laevameeste näol ja ka laevas endas.

Kell oli „tosin“ ammu läbi, kui asusime oma „koidesse“, sooviga: heita magama ja ärgata alles siis, kui ankrud juba üleval.

Pühapäev oli tore ilm — selge ja päikeseküllane, ainult tuul see põrguline puhus veel päris tublisti ja jättis vägisi mulje, et muutub veelgi tugevamaks.

Lõunaks soetasime omale koka „energilisel“ kaasabil suure vaagna täie makarone ja olime üpris õnnelikud, kiites ühtlasi „teravmeelsuse ja ettenägelikkuse isa“ Rix'i, kes meid oli varusrustanud selliste kenade, kollaste pakkidega, mis sisaldasid „makareena“.

Päev hakkas kustuma, tuul vaibus (Kella rõõmuks, nagu hiljem taipasin) ja päike lähenes veripunaset sätendavale merele; silmapiiril jällegi lootusi andes, kuid seekord heale ilmale.

Lähenes ärasõidu aeg. Vaikselt, ilma igasuguse õhinata ja huvita, asekeldasid mehed tekil.

Mingi imelik, otse ebaloomulik sisin või korisemine kuulutas, et „Kajak“ sireen tahab kuulutada ärasõitu.

Veel pool minutit kettide kolistamist ja auru sisinat, ning tasa-tasa liikusime eemale oma ankruplatsilt.

Julgemalt asusid masinad tööle ja ühetasane klöbin muutus varsti nii koduseks ja mugavaks, ning kui seltsis veel vee tugevam laksumine vastu seinu, tundsimine endid erakorraliselt mugavalt.

Päike lähenes kiirelt merele ja samuti jäi meist ikka kaugemale Saaremaa ja ühtlasi kodumaa viimane viir, kadudes ühes päikesega sätendavasse ja ülesse-alla vajuvasse merre.

Istusime kolmekesi ahtris ja vaatlesime kaduvat päeva ja maad. Veel näis midagi tumedat silmapiiril, kuid juba hetk hiljem oli kõik vaid üks ääretu legendik ja veteväli.

Soe oli õhtu, polnud mingit erilist tuju magama minna. Nii hea oli istuda ja leplikult mõtteid vahetada eeloleva matka üle ja ka kodust ja kaasmaastest, kes nädala pärast avavad oma suur-laagri ilusal Paukjärve kaldal, keset metsi ja mägesid.

Tõusis tuul, puhus tasa üle sätendava vee ja silitas pisikesi halle laineharju. Puhus siis hetk hiljem tugevamalt ja julgemalt, nagu tahtes mõista anda midagi, mis polnud just eriti meele järele meile.

Muutusime uniseks üllatavalt ruttu, kuigi olime kavatsenud üleval olla terve öö. Kuid tõesti pole midagi uinutavam, kui öine, sätendav meri.

Proovige kord tund aega istuda vaid merele vaadates, ja teie olete tunni möödumisel täiesti unine.

Lonkisime üle tekilaadungi laeva vööri, kus asus meie „salong“ ja pugesime imekiirelt täis rahuldust „ometi kord teel“ koisse.

Milles läheneme Kopenhagenile ja näeme „nooblit“ jaanituld. Kella saab aru päevaraamatu „tähtsusest“ ja asub täis vaimustust asja kallale. Kella kohtab kohutava „mereelukaga“ ja kirjutab sellest pool päeva. Näeme Holkandi randa ja loodame reedeks Antverpeni jõuda.

Järgmine päev algab juba üksluiselt ja igavalt, ilm polnud ka just eriti heatahtlik, isegi natuke liig tuuline, nii et meie laevukene, vaatamata oma 5000 tonnile, tublisti kiikus.

Tõtt öelda ei mäletagi ma enam neist merelolemise algpäevist kuigi palju ja peaasjalikult muidugi selle tõttu, et neil päevil polnud midagi erilist.

Oli jaanipäev. Ilm asus juba hommikul meiega heasse vahekord ning andis meile veel salalootusi.

Lähenesime Taani kenale pealinnale, millest küll tuli mööduda, kuid selle eest väga lähedalt, sest oli oodata suurepärasest jaaniööd.

Juba varakult õhtul seadsime endid mugavalt laeva keskk kohta korstna juure, kust oli hea vaadata linnale ning rannale, mis vaevalt kilomeeter meist eemal säras tuhandeis tulus.

Tublisti enne keskööd talgas too tore ja unustamata tulede-mäng. Suur linn nagu külvati üle lugematutest värvilistest tulekumadest, mis linna kohal lõhkedes omakorda hõõgusid ja säten-dasid taevaalaotuses.

Kogu rand hõõgus kui tulekahjus. Vaid väikseid vahesid oli näha siin ja seal üldiste tulede vahel, kuid need sulasid ühises tulemeres ja kogu rand moodustas ühe suure lainetava punase joone.

Olime päris jahmatanud sellisest jaaniööst, millisest polnud senini veel teadnud unistadagi. Kaua, kaua veel särasid tuled eemal merel ja kui asusime jälle teele oma koidesse, paistis eemal silma-piiril veel tore, suur hõõgav tulekuma.

Vajusime jälle kord unne, meeolus, mis täis lootusi-ootusi.

Täna on 25. juuni ja meil on ees veel päevane, kõige rohkem poolteisepäevane sõit.

Hommikul oli Kella millegipoolest huvitatud minu päevikust. Uuris ja palus „seletust“, milleks ja kuidas ma sellist raamatut pean. Ei taibanud alguses kohe, millest tal korraga selline huvi minu päeviku vastu, kuid juba peale hommikusööki (kus peasa mängis „tumedate varjudega“ valge sai, valmistatud soola puudusel mereveega), taipasin, milles asi seisab.

Nimelt oli Kella omale kusagilt suure hulga valget paberit muretsenud ja asus juba vära hommikul, nagu eelpool mainitud, paljulubava vaimustusega tööle.

Oli keskpäev. Päikene kõrvetas tublisti ja vahetevahel „möödaruttav“ tuulepuhang oli mõnusaks meelelahutajaks. Istusin laeva vööris, kus suurel hunnikul ankruketil ja vaatlesin, kuidas Peeter

ja Kella meie telki kuivama asetasiid. Olime nimelt hommikupoole „püüdnud“ teda puhtamaks saada, sest tuli ju arvestada võimalus- tega, kus peame püstitava telgi võrdlemisi avalikku paika.

Istusin ja vaatlesin poiste tegevust. Minul on üldse kaldu- vusi vahest pealt vaadata teiste toiminguid ja otse pöörast lõbu tunda sellest, kui tehake midagi valesti, et siis hiljem õpetama minna.

Selline tuju võttis ka tookord minus maad ja otse kuratliku rõõmuga vaatlesin, kuidas poisid asetasiid telgi reelingule just sel- lisesse asendisse, kust teda pisemgi tuulepuhang oleks viinud merde.

Ootasin muigega enese (ette, sest arvestasin võimalusega, kui tuul haarab telgi, suudan kiire hüppega teda siiski päästa.

Kuid seekord ei läinud asi nii, kuidas arvasin. Parajasti tõu- sis õrn tuulekene ja telk lehvis rõõmsalt ning lootustandvalt, kui tuli ahtri poolt üks laevameestest. Vaatas poiste tegevust ja astus kähku juure.

Peeter asetab parajasti oma sukad ja käterätikud samuti ree- lingule, kui selge mehehäääl kuulutas: „Poisid! Poisid! Nii ei saa. Olete selliselt varsti oma asjadest ilma. Pange parem kuhugi mujale.

Puh — olin kole pettunud ja vihane. Pealegi oli nüüd mokas minu „kena“ nali ja võetud oli mul juhuse poisse kord jälle tub- listi söimata.

Asusin siis kiirelt poistele appi ja asetasin telgi kuhugi kind- lamasse paika. Kella, nähes minu juuretulekut, arvas, et tegijaid on liiga palju ja kadus vaikselt minema.

Olin parajasti valmis oma toiminguga, kui laevaninast kostis kohutav karjatus, mis sisendas eneses rõõmu, hirmu, viha ja kade- dust korraga. Sattusin päris segadusse, sest kartsin midagi hirm- sat, koledat ja peas kõlasid hüüded, nagu: „Mees üle parda!“ „Ini- mene meres!“ jne.

Kui siis lõpuks pöördusin koha poole, kust oli kostnud too mee- lisegav karjatus, nägin Kella laeva ninas end üle reelingu upita- vat, nagu tahtes midagi püüda. Midagi, mis oli just „käte vahelt libisenud“.

Viimasel hetkel sain temal veel rihmast kinni, muidu oleks ta ehk läinud oma saagile järele ujuma.

Kui siis küsisin seletust tema ebaloomuliku karjatuse põhjuse kohta, sattus Kella otse ennoolemata vaimustusse.

Alguses ei saanud ma just palju aru, kuid kui olin lasknud teda teistkorda rääkida, sain kübemekese valgust „sellesse pime- dalle loosse“, nagu ütles Peeter.

Kella oli nimelt rahulikult merde vaadates äkitselt midagi otse rabavat näinud. Just laeva nina kõrval — seal, kus sõidu ajal vesi vahul keeb — oli ta märganud järsku kahte suurt halli silma, mis teda näisid mingi saatanliku rõõmuga vaatlevat, nagu tahtes öelda: „Tule, tule. Valmistan sulle hea vastuvõtu!!!“

Peeter hoidis kõhtu kinni ja otse rökis suurest naerust. Kat- sus siis Kella pead ja arvas, et soe päikene ei mõju hästi Kella loperguse pea peale.

Istusin tekile ja visklesin naerukrambes, sest Kella omas jubendas tõsiduses ise pakkus juba küllalt naermist tervele rügemendile.

„Häh, — lollid! Teie ei näi uskuvat, mis nägin. Aga tulge seiske ise siin oma tund aega ja küll siis räägite teist juttu.“

„Aga sa olid ju vaevalt viis minutit siin,“ tuletas Peeter temale meele ja kukkus naerma, mis takistas edasirääkimist.

„Kuid kes või mis see seal vees, nende suurte silmadega oli?“ pärisin mina. „Kas mõni loom, kala või laip?“

Kella aga oli juba vihane. Arvas vist, et jällegi pilkan teda ning ütles vaid üle õla, minnes ise ruumi luugi poole:

„Oinas! Küll sa näed kord isegi, kes sind merele meelitab.“

Peetrile ei näinud meeldivat selline vastus ja et asja veelgi venitada, arvas tema:

„Ärge mind siis ükski jätke, kui „merekoletis“ meile järele tuleb.“ Ja purskas ise naerma.

Kella aga enam ei kuulnud seda. Ronis teine redelit mööda alla päevaraamatu juure, nagu kuulsin hiljem ja kui enne õhtueinet pöörasin veel kord Kella poole, et seletagu midagi omast elamusest. Tahaksin nimelt sellest ka midagi oma päevikusse panna, siis naeratas Kella kaastundlikult ja patsutas suurele, umbes 10-poognalisele paberipakile, sõnades:

„Siin on kõik „enam-vähem“ kirja pandud sellest loomakesest. Küll saad kord hiljem ka sina seda lugeda.“

Õhtupoolikul, peale einet, teatasid vahist tulevad mehed, et Hollandi paistab. Nii loodame siis reedeks kohale jõuda. Tore!
(Järgneb).

Suurlaagri lõke kutsub ning ootab meid.

Vennad skaudid, meie II suurlaagri lõkketuli hakkab pea loitma.

Paljudel meist on nii selgelt meeles meie I suurlaagri lõkkehõhtud. Samuti tulevad esile kaunid mälestused, mis seotud Rootsi, Latvija, Inglismaa ja Soome suurlaagrite lõketega.

Palju häid ja ustavaid sõpru saab tule juures kokku. Ulatame teineteisele usaldavalt ja kindlalt käed, kinnitame vanu sõprusesidemeid ning sõlmime uusi vendlusi. Laulame meie põhjamaise kodumaa laule ja püüame väarikalt esineda ettekannetega.

Meie tahame ja me saame tublilt esineda.

Siin avaneb võimalus tutvustada meie kalli kodumaa viise väliskülalistele.

Ka väliskülalised toovad meile omalt poolt külakosti.

Siin esitame mida oskame. Pole tähtis ei tea kui suuri ettekan- deid lavastada, kuid tähtis on ka väiksemaid palu hästi ette kanda.

Juhid, vaadake veel korraks ümber, poiste keskel peituvad lõk- ketule „suurnumbrid“, mis ootavad leiutamist. Kõik käed külge! Olgu meil kõigil ühine meel ja keel! Nägemiseni.

Helisev tuul.

Eesti meri.

(Järg.)

Magnetiline variatsioon.

Maakera magnetismi tung mõjub kompassi peale niivõrra, et see mõnel pool hästi suurt väärnäitamist avaldab, s. o. magnetkompass ei näita mitte otse tõelist ehk astronoomilist N sihti, vaid kaldub sellest kõrvale V või O poole. Seda väärnähtu nimetatakse kompassi variatsiooniks; esimesel juhul V — ja teisel — O variatsiooniks. Maakera magnetismi, teiste sõnadega magnetilisi elemente on Eesti meresõieti vähe mõõdetud ja uuritud. Venelased tegid seda viimast korda aastat 40 tagasi. Tolaljal mõõdeti ja tehti ses suhtes vaatlusi üksnes saarte ja mandri kaldapunktidel ning saadud andmete järgi seati kokku n. n. isogooniline kaart, mille isogoonid ehk samavariatsioonilised jooned mere kohta umbkaudu paigutati. Vaatluse juures tehti ka kindlaks, et kompassi variatsioon muudab oma suurust aastas 5', nimelt V variatsioon väheneb ning O variatsioon suureneb samavõrra. Seejärgi läheb agooniline joon ehk variatsiooni nulljoon, mis V variatsiooni O variatsioonist lahutab, umbes piki Kunda meridiaani suuna.

Kuid hiljem selgus, et variatsiooni aastane muutus on hoopis suurem. Venelased vastavat mõõtmist tehes (Liibavis 1913), leidsid, et variatsioon muutub 9' aastas. Samuti leidsid rootslased magnētilisi mõõtmisi tehes (1920—1921) variatsiooni muutuse aastas 10' olevat, millega arvestades läheks agooniline joon 1925. a. aga umbes piki Tallinna meridiaani suuna. Seega tekib ühe ja teise andmete järele arvutades variatsioonidesse hästi tunduv lahkiminek (1°), mis võib laeva kursi peale potamatute, tagajärgedega mõjuda. Et ses suhtes segusele jõuda, võeti kindralstaabi IV osakonna algatusel põhjalik magnetiliste elementide uurimine käsile. Seejuures tehti vaatlusi ja mõõtmisi mitte üksi kaldal, vaid peasjalakult merel laevateedel, mis mui-

dugi ratsionaalsem mõte ja annab täpseid resultate. Mõõtmistel tarvitatakse antimagnetilist erimõõtelaeva, millest kõik raudosad kõrvaldatud, nii et vaatluskompassid on täiesti deviatsioonivabad.

Et variatsiooni ilmest ülevaatlukumat pilti saada, on isogooni joontele kaardil antud teatud järjekord; need jooned lähevad Läänemeres ja selle osades meridiaaniga peaaegu rööbiti. Isogoonidel on variatsioon näidatud teatud aasta jaoks. Et mingi hiljema momendi jaoks tema suurust leida, tuleb kaardil märgitud variatsiooni redutseerida tema aastase muutusega, s. o. aastate arv, mis antud variatsiooni ajast möödunud, tuleb korrutada aastase muutuse arvuga ning korrutis V variatsiooni juures maha arvata ja O — juure arvata. Sellest on kergesti näha, et agooniline joon meie piirides ajaajooksul pikkamisi V poole nihkub.

Kohad, kus variatsiooni suurus isogooniast märksa lahuks läheb, nimetatakse magnetiliseks korratuseks või anomaliaks. Läänemeri on anomaaliate kohtade poolest üldse rikas ning ka meie ranniku meres leidub neid kohti mitmel pool, nagu Narvalahes, Tallinnalahes ja Suuropi ümbruses, N. pool Vormsist ja eriti Muhuväinas. Nagu öeldud, on meil magnetilised uurimised näidanud, et meil siin võrdlemisi suurte korratustega tegemist on.

Teised kaks magnetilist elementi — inklinatsioon ja horisontaalpinge — ei ole merepraktikas väga tähtsad, sest nende muutus on üsna väike; inklinatsioon kahaneb aastas 1'—2', kuna horisontaalpinge 0,001—0,002 Gaussi-üksust juure võtab.

Merekaardid.

Üheks tähtsamaks esemeks laevasõidu juures on merekaart. Iga laev peab hea merekaardiga varustatud olema. Selle headus oleneb esimeses jones mõõdisest, mille järgi kaart valmistatud. Mida korralikum ja täpsam on mõõdis või mida tihedamalt on pandud mõõdisihibid ja loodimisjooned, seda suurem on kindlustus, et looditud mõõdise piirkonnas enam mingit ülesleidmata madalikku ei peitu, mis laevadele võiksid hädavajalikuks saada. Kuid selle juures on tähele panna, et ka tihedamagi mõõdise juures võivad veel väikesed põhjakühmad, mättad, kivid jne. üles-

leidmata jääda. Niikaua kui mingil kohal merepõhja ei ole põhjalikult läbi traalitud, võivad seal ikkagi veel tundmata hädaohud laevu varitseda.

Merekaart ei kujuta kunagi täpsalt ja loomutuult merepõhja pinda, sellepärast tuleb teda alati ettevaatlikult tarvitada.

Mida vanem on mõõdis, millele merekaart põhjeneb, seda vähem võib teda usaldada, sest abinõud, mis varem ajal tehtud mõõdiste juures tarvitusel olid, ei olnud küllalt täielikud, ja et merepõhi pea igalpool muutuste vallutada, siis on muutused seda suuremad, mida pikem aeg on viimasest mõõdistest möödunud.

Merekaardid, millel veesügavused tihedalt näidatud, on usaldusväärilisemad kui kaardid, millel sügavused hõredalt märgitud. Seal, kus ainult üksikud loodimised tehtud pikkade vahede tagant ja kaardile kantud, on soovitada ettevaatlikku navigeerimist, sest võib oletada, et seal üksnes pealiskaudne mõõdis on tehtud. Muidugi tähendab seejuures ka palju krundi iseloom ja koosseis. Kui näiteks krunt liiva ja muda põhja sisaldab ja loodimisel rohkem ühesuguseid sügavusi näitavad, võib oletada, et ka sügavuste vahealad ühtlased on. On krunt kaljuline ja künkeline või kui ligilad üldse riffe ja karisid ning kive leidub, tuleb kahekordselt ettevaatlik olla.

On kaardile kursijooned kantud, siis tohib eeldada, et neil joontel juba mitmekordselt sõidetud ja seega lähemalt uuritud, kui ümbruskonna ala.

Mida suurem on merekaardi mõõt ehk maastaab, seda suuremat täpsust võib temalt nõuda. Suurema maastaabiga kaardid parandatakse ka ettetulnud muutuste kohaselt. Mida rohkem mingit veeteed kaudu on sõidetud, eriti sadamates ja ankrupaikadel, seda usaldavamaks ja täpsamaks võib tähistusega piiratud veteala kujutavat merekaarti lugeda. Sest madalikud, mis, võib olla, mõõdise juures üles leidmata, või niisugused, mis hiljem tekkisid, on ikkagi enamasti laevaliikumisega üles leitud ja siis kaardile kantud.

Ranniku mere faarvatritel ja sadamates, kus enamasti ainult keskmise või madala süvisega laevad käivad, võivad suure süvisega laevadele hädaohulikud põhja esemed peituda, kuni kord mõni harva sinna sõitev suur laev nende otsa satub; kariderikastes vetes on

säärased laevaõnnetused sagedased, kui seal nähtavasti hoolikalt on mõõdetud. Seega rohkem ettevaatust niisugustel faarvatritel ja sadamates, olgugi et kaardil võib olla on mois paigus küllaldane sügavus näidatud.

Merekaartide tarvitamisel peab üldse tähele panema järgmisi reegleid:

1) Kaardi 10. m. sügavusjoon on kui hoiatusjoon ja tuleb lugeda hädaohu piiriks, millest suure süvisega laeval ilma hädalise tarviduseta üle mitte sõita, välja arvatud sadama plaanid, mis täpsalt looditud ja kujutavad usaldatavat mõõdist. Kuid ka 10. m. sügavusjoont ei tohi igakord kindlaks piiriks võtta, sest ei või olla julge, et ka väljaspool seda joont madalaid kohti ei leidu.

2) Kari- ja kaljurikastel rannikutel peab ka juba 20. m. ja kõrguni 40. m. sügavusjoont hoiatus- ja hädaohupiiriks lugema.

3) Merekaartidel sügavamates vetealades näidatud üksikute eralduvate madalikkude eest, mis eriti punktidega ümber piiratud, tuleb hoida, sest et nendest madalikkudest võib mõnigi veel olla puuduliku mõõtmisega ning nende asend olla ebatäpsalt mõõdetud.

4) Veesügavusi rannikuvete alades, mis lahti suurtele lainetustele ja kuhu mingi jõgi suubub, ei tohi usaldada, sest lainete ja voolu vastamisi tegevusel tekivad sagedasti lühikese aja jooksul madalikud, mis kaardil näidatud faarvatri teisale paigutavad või selle madalaks ummistavad.

5) Et eksitusi ära hoida, peab merekaartide juures alati tähele panema, missugusest veeseisu kõrgusest kaardi sügavused on arvatud. Eriti merekaartide nullpunktiks on võetud kohaline ja Läänemere keskmine nivoo.

6) Ujuvaid meremärke tuleb pidada üksnes hoiatusmärkideks, millised vastandina kinnispunktele kohamäärajaina ei või võtta, sest ujuvad märgid triivivad sagedasti kohalt ära. Samuti ei või laevajuhtimise juures kindel olla, et tulelaevad ja tulepoid alati oma määratud kohal seisavad — ka nad võivad suurte tormidega kohalt kõrvale või hoopis ära triivunud olla. Ei või ka igal juhul nende tulekarakterit usaldada. Eriti võib tulepoide valgustus sagedasti korratutesse olla külmaga, kui ülepritsiv vesi laterna jäätisse paneb.

7) Peab alati tarvitama suurema maastaabiga merekaarte, sest pea kõik mereriigid püüavad neid kaarte kõigepealt öiendada ja korras hoida.

8) Trükistulnud merekaardid kannatavad alati moonutamise, s. o. kaardi lehe kokkutõmbumise või väljavenimise all; eriti mõjub niiskuse kaardi moonutamisele. Kaardid ei muutu seeläbi küll mitte kõlbmatuks, kuid siiski võivad tekkida vahed kohamääramisel ristpeilungite ja kaksiknurkade mõõtmiste juures. Need vahed on seda suuremad, mida kaugemal peilitavad maamärgid laevast asuvad. Merekaardi alumisele äärelle on ta koordinaatide võrgu sisseseamise randi algmõõdud näidatud. Selle järgi võib kaardi moonutust kontrollida ja arvesse võtta.

9) Enamik merekaartidele on paigutatud kompassilehe sõõrid, mis näitavad magneetilisi suune ja variatsiooni suurust teatud aastal. Sõõr uuendatakse või seatakse ümber seejärgi, kui variatsioon aastalise muutuste tõttu rohkem kui 40° võõriti näitab. Merekaardidel näidatud variatsiooni ja selle aastalist muutust arvesse võtma, ka kohalise magneetilisi korratusi tuleb silmas pidada.

Väiksemaastaabilistel kaartidel peab alati tarvitama kompassilehe sõõri, mis laeva kohale kõige ligemal, sest kaugematel sõõridel on variatsiooni suurus teisiti.

10) Peab võtma juhtnööriks, et kõik kaardil leiduvad lühendused, märged ja tähendused tuleb esmalt läbi lugeda, et neid hästi tunda ja siis alles kaarti tarvitada.

11) Märktulede paistvuse kaugus on arvatud selge ilmaga ja läbipaistva mereõhuga ja silmakõrgusega 5. m. Paistvuse on aga tunduvalt olenev hägust õhuniiskusest ja ka kiirte murdumisest, millega tuleb arvestada. Kui kaardil mingi tuletorni paistvuse kaugust ei ole näidatud, selle kõrgus aga merepinnast teada on, siis võib paistvuse kauguse miilides määrata järgmise valemi kaudu: $s = 2,08 (\sqrt{h_1} + \sqrt{h_2})$ kus h_1 torni kõrgus ja h_2 silmakõrgus.

12) Et mõned merekaardid küllalt täpsad ei ole, siis peab iga tundmata rannikut kardetavaks lugema. Väljaulatavatest madalikkudest või karinukkadest ei tohi liig ligidalt püüda mööda sõita, otsides lühimat teed. Samuti ei tohi madaliku ja teda hoiatava toodri või poi vahelt tee lühendamise kasuks läbi sõita, sest tihti peitub seal

kardetavaid kive ja külme, mis laevale hädaohtlikud.

Eesti merekaarte seab kokku, korrigeerib ja annab välja kaitseväge fotohüdrograafia osakond. Kaartide tekstis leiduvate lühenduste ja märkide seletus on kirjeldatud eriraamatus „Eesti merekaartide kokkeseadmise ja väljatöötamise kord“, mis samuti fotohüdrograafia osakonna väljaanne. Peale selle on mainitud osakonna poolt väljaantud lootsiraamat „Eesti loots“ ja selle järjekorralised täiendused ning muud hüdrograafilist kirjandust. Raamatu „Eesti Vabariigi tuletornide ja meremärkide nimekirj“ ning järjekorralised „Teadeanded meremeestele“ ja Eesti Vabariigi toodrite nimekirja“ annab välja mereasjanduse peavalitsuse tuletornide osakond. Merekaardid parandatakse igal aastal tekkinud muutuste ja uuendustega, mis mainitud asutustel teada. Kaardid ja raamatud on saadaval päevakohaste hindadega kaitseväge kaartide laos, tuletornide osakoonas ja Tallinna laevaühenduse laevakaupluses ning mõnes raamatukaupluses Tallinnas.

Eesti mere ja jagatud 42. merekaardile, millised: Kärda reid, Suurop — Osmussaar, Stapelbotten — Hari, Hari — Kumaru, Kumaru — Kessu, Kessu — Kübassaar, Voosikurk Muhuväin (üldkaart), Pärnulaht, Riialaht, Sõrveveri, Hiiu — Saaremaa läänerand, Soelaväin, Naissaar — Ristna, Suurop — Kõrgessaar, Narvalaht, Tallinnalaht, Käsmu, Eru, Hara- ja Koljalaht, Kundalaht, Tallinna reid ja sadamad, Üldvaate kaart (üldkaart), Peipsi, Lämmi järv, Tallinna vanasadam, Seiskari — Peterburi, Osmussaar — Stokholm, Kõrgessaar — Viiburi, Hiiumaa — Öland, Peipsijärv (ei kuulu avalikkusele), Baltimeri (üldkaart), Kuressaarelahet ja sadamad, Soomelaht (üldkaart), Trelleborg — Liibavi, Muhuväin — Liivilaht, Botnialaht (üldkaart) Tallinna Uussadam. Järgneb.

Skautliste võistluste asjus.

Nagu juba teada II Suurlaagri skautlised võistlused jagunevad kahte alajaotusesse:

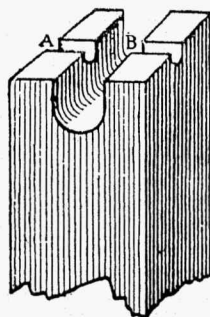
1) rühmituste (malevate) vahelised
2) üksik isku (individuaal) võistlused. Rühmituste vahelistest võistlustest võtavad malevad osa, nagu nad laagris esitatud, hindamisel arvestatakse osavõtjate arvuga. Individuaal võistlustest võivad osa võtta skaudid kuni 18 a.

Olete huvitatud ilmade ennustamisest. Baromeeter millist võib valmistada iga poiss. „The Scoutist“.

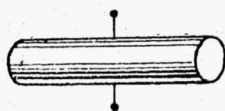
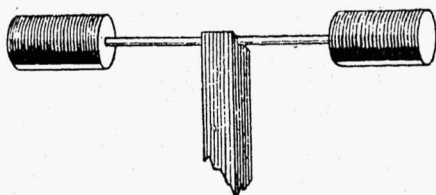
Materjal: 2 poognat paksu joonistuspaberit, ümmargune puupulk, post, 4 puust ketast ja 2 naela. Huvitav materjal baromeetri valmistamiseks, kuid mitte vähem tagajärjeras.

Võtame 2 poognat joonistus või head pruuni paberit suurusega 75 — 50 sm. Keerame mõlemad paberid silindrikujulisteks ja liimime ääred tihedalt kokku — saame 2 toru pikkusega 50 sm. ja läbimõõdus umbes 24 sm. Paberisilindri otsad suletakse puuketastega. Puuketad valmistame 1,5 sm. paksusest lauast ja vähe suurema läbimõõdulised kui paberisilindrid. Lõikame ühe serva maha nii, et ketta serv vähe kooniliseks muutub ja mahub silindri otsasse. Määrime ketta serva hästi liimiga ning surume ta õhutihedalt paberisilindri otsasse. Nii valmistame 2 paberisilindrit õhutihedalt suletud otstega.

Nüüd ühendame mõlemad silindrid puust kangiga, nagu joonistusel näidatud.

Post kangi renniga,
AB renni naeltele.

Telje naelte
kinnitamine.

Valmis
baromeeter

Lõika ketta serv
ära nagu joonisel.

Kui tahame baromeeter asetada õue — tuleb ta katta õlivärviga. Kui ta jääb aga katuse alla, nagu lahtisele verandale, kuhu õhk vabalt juure pääseb ja kus ta on niiskuse eest kaitstud, siis ei ole ülevärvimise tarvidust.

Asetame lühikese posti soovitud kohale, lõikame otsasse puukangi diameetrist veidi suurema nõo ja puhastame selle liiva paberiga puhtaks. Puurime ühe silindri otsasse jämeda puuraugu, kinnitame nõelad kangi külge nii, et paberisilindrid tasakaalu jäävad. On tasakaalu punkt leitud, lööme nõelte asemele naelad. Asetame baromeetri posti otsa ja kinnitame teljed aasadega, et baromeeter paigalt ei liiguks.

Välisõhk on otseühenduses ühes silinris asuva õhuga. Kuiv õhk on niiskest kergem. On nüüd oodata ilusat ilma, siis tõuseb auguga silinder — kui vihmast, siis langeb.

Aastapäev.

Pool aastat tehti ettevalmistusi, nõudal aega oli kibe töö, 48 tundi rabamist.

Ega ükski skautluses — vaid igal pool on meil kombeks, et need kõige suuremad asjad sünnivad ikka siis — või õigemini öelda viiakse täide — kui midagi on ukse ees — kui mitte juba — sees.

Sama juhus oli 15-aastase juubeliga pealinna skautide peres. Ega need eel-tööd polegi nii väga tähsad — pigem pajatan noist viimseist 48-sast tunnist. 3. juunil 1932. a. oli mul tundmus, et olen kusagil rügemendi kõõgis — puha kuid mitte pajad ja kastrulid, vaid tavaline töö. Ühed (säitivad „aus-telungi“, teised rullivad loterii pileteid, kolmandad teevad nimestikku tohtu suurest loterii asjade virnast jne. jne. Ma ei jõudnud kõike ära vaadata, olin unine, sest käes oli juba kesköö tund — kuid kes väsinud ei olnud — olid skaudipoisid — isegi laulu jõudsid lüüa. Siin jällegi kord võisid näha skaudi kaunimat juhtsõna: „Naerata lõbusalt kui raske ja vilista kui valus.“

Kui järgmisel päeval samasse pika jõudsin — leidsin eest omi vanu sõpru — töö kallal. Paar tunnikest puhkust oli neile küllaldane, et jätkata oma tööd. Keskpäeval saabub suur „krusa“ maleva kodu ette. Sipelga usinusega kantakse kraam veoriistale. Kiirelt Kadriorgu. Telk ülesse, riulid sisse — loterii asjad kohale ja seaduse silm võib täita oma kohut, kontrollides loterii protsendumi. — Nüüd muud kui oota pileтите ostjaid — kuid pole aeg neid vaadata — tuleb tõttata linna.

Realkooli väli keeb skaudiperest. Rivistatakse ligi 500 skauti. Orkester ette. Harjumäele.

On olnud võõraid — eesotsas hra linnapeaga — haridusosakonna juhtide ja paljude skaudi sõpradega. All lehisid skautide lipud rivistunud kahele poole kõnetooli. Vaimulik peab vabaõhu Jumalateenistuse. Vägev laul kostab tuhandest suust.

Peale Jumalateenistust avab Sõprade Seltsi esimees aktuse lühikese kõnega

— toonitades, et skautlus on noorte liikumine mitte aga noorte liigutamine! — Vägev „Alati valmis.“ Skautide poolt kinnitab, et jätkame 15 aasta jooksul tehtud tööd.

Maleva juht annab lühikese ülevaate 15 aastastest tööst — Oleme tööd teinud ja teeme edasi!

Ülenduste protseduur läbib kiirelt — järgnevad tervitused. Rida on tulnud neid kirja teel, Haridus, Kaitseminist-rilt jt. Suusõnal tervitavad palju sõpru ja organisatsioone. Südamlikud sõnad kutsuvad välja elavalt kiiduavaldusi eri-ti noorte sõbra lagupeetud linna haridusosakonna juhataja hra Kana sõnad.

Algab rongikäik Kadriorgu riigi esimehe kodaniku juure, keda skaudid igal aastal oma pidupäeval tervitavad.

Maleva juht tervitab hra Riigivanemat töötades, et noored, kes täna oma 15. aastapäeval kogunud kinnitavad oma hüüdsõnaga „Alati valmis“, et nad tahavad jätkata kogu hingega seda tööd, mida algas skautide isa Anton Ounapu, skaudid tahavad sirguda häiks riigikodanikeks. Hra Riigivanem tervitab noori soovides aastapäeval palju jõudu oma ilusa eesmärgi taotlemiseks. Vägev kolmekordne elagu ja maleva liigub parki — kus skautringis lõpetakse kokudus. Järgneb kontsertaias lõkketuli arvuka külalispere ees. Kuigi ilm vilu võitu — on osavõtt väga elav — ka loterii kastikesed ei saa paigal seista.

Järgmine õõ kulub veel paljudel juhtidel näituse korraldamiseks — sest järgmisel päeval on näituse avamine. Hommikul koguneb maleva uuesti, et minna ühiselt avaldama austust vabadussõjas langenud aatevendadele pärja panemisega.

Sealt siirdutakse Kadriorgu — kus skaudid demonstreerivad sildade ehitamist seal käimist ja kuidas siis toimida kui sillalt alla kukutakse jne. Lõbu oli palju. Õhtuks oli jällegi lõkketuli — kus skaudid näitasid mida nad laagris on õppinud.

Lõpp hää kõik hää. Tallinna skaudid näitasid, et nad liiguvad. *Mi-na.*

Teine lehekülg Põhjapoolsete ajaraamatust.

S — s — — — tšum, tšum-tšum!
Aa — — plahvatasid taliõhe rahvamurus Rkv. kiriku kellatorni all põhjapoolsete poiste ja tüdrukute ringist raketid vanaaasta viimastel hetketel.

Lõpp hea — kõik hea, ja astus sisse aastakene 1932 põhjapoolsete tarregi.

Nuu jah, aga mõned päevad enne seda, et sa ka midagi muud oleksid kuulnud, kui „räägime Emapäevast“, seda ei olnud. Oli teine ka mida rääkida, aktuse ja piduga eraldi kohe. Puulikult mõlemil, et enam ära tahagi. Aktus — pidulik, pühalik. Kõne õp. Ederbergilt tervitab p. m. härra linnapea ja hallpäine-kirjanik Jakob Liivgi loeb ette oma päevakohase luulepala. Peavanema päevakäsk omakorda annab aga Rakverelegi viimaks ühe rohelise-kaelarätiga mehe, esimese kohapealse kuueaastase töö kohta. Ja õhtune pidustus — oi! Siiski üks puudus oli ikkagi — saalis oli ruumi nappus.

Jõulupuist ei maksa rääkida, neid peeti malevas rohkem, kui pühadevahajas päevi: Metsaski.

1932 a. ise algas väikese „ümberistumisega“ maleva staabis. Instruktori Eerist tehti kolmeaastase vaheaja järele jällegi m.j. ja Haraldist sai eeskujulik mak eesistuja.

Nääris oli „E. Skaudi“ palavik: eesmärgiks — Valga normid, abinõuks — levitamisevõistlus. M.j. käis peale kui uni ja kirumist oli laialt, aga 50 sendilised ka kogunesid, kuigi pildipoodides „Surmalendurid“ ja „80.000 miili vee all“ selle tõttu nägemata pidid jääma. Tagajärjed aga — vt. „E. S.“ nr. 3.

Tartu algupära Rakvere (ja kaaluvad!) täiendused, nii sai staapki omale uuel aastal tegemist juurde uute registreerimiskaartidega. Need uued kaardid on ju enesest praktilised ja kenad asjad, aga ikka üks vana paha viga küljes, et vat selle teatava ühe allkirja saamisega kaardile peab sul ikka suurt võitlemist olema, nii kui seda on vist küll kõikjal maakamaral, kus aabitsaõppimine ja koolis käimine kõigi parajate skaudipoiste mõödapäasematuks vastaseks on.

Ning näarikuu 17-dal päeval prahvataski siis see, mis oli susisemas juba seni skautide malevasse kuulunud neljast gaidrühmast ja kahest hellasteperest moodustus eriline Rkv. Gaid

dide Maleva. Ja Rkv. skaut- ja gaidjuhid saavad ometi kord vabaks neile tütuseni korrutatud etteheitest — kuidas? Teil skaudid ja gaidid ühes malevas? Kus lelega!

Ühel heal päeval poisid jälle särtsu täis — Pikal uulitsal olevat nähtud papi Hünersoni. Midagi — juhtide delegatsioon häire korras kokku ja „audientsi“ saama. Puudutaksegi lgp. peastaabi ülemaga lühidalt põnevamaid päevaküsimusi. Vestluse lõpetas sõnades „Nagemiseni! kui mitte ennem, siis suvel laagris kindlasti!“

Päev hiljem pidasid 6-dat sünnipäevapidu 1. ja 2. rühmad. Esk. Räänult näidend (muidugi!).

Küünlakuu ep olnud pai, lühidalt — võta oma voodi ja kõnni! Koos Kaleviga leiti siis uued ruumid end. Poegl. gümn-is, kuigi nendegi saamiseks oli sõdimist küllalt. Praegu on aga ka maleva ühes toas omaette peremees ja m.j. privat-kabinett: sisseastumisel koputada! Mõtelda ainult.. Ei noh, suurlinna moodu kohe.

Hundipoeglusele täis rõhk! deklareeris eduga „13. kogu“. Kahe nädala jooksul oli linna org-tud kolm uut hundude karja, huntideks on kõigil karjadel esk. ja 1. j. skaudid, ning iga teine uulitsal vastutulev jõnglane tervitab sind harkis sõrmedega.

Ning skautrühm + hundude kari (+ roversalk) saavadki endast moodustama ühe „põhjapoolse skaudirahva suguharudest“.

Vabaduspäeva pühitsesime endi peres aktusega peale selle oldi aga veel „tegelinskiteks“ linnavalitsuse poolt korraldatud avalikul aktusel.

Jaan Jaagolegie antud armu peeti linnavahel kinni. toodi poisteparve saadet maleva kodusse, klaas veega asetati lauale ja paluti: kõnelege! Kõneles. Pajatas 2 tundi pooleteistsajapealisele poistehulgale maast ja merest, Siberist ja Hispaaniast. Tujuküllane õhtu!

Maleva suusavõistlusi rabasid kaasa 33 poissi. Maleva suusatublimaks osutus esk. Ints, kelle 10 km. murdmaastiku andis ajaks 48.34. Kuue parema keskmine aeg 53 min. See on juba midagi.

2. aprillil toimus leinahetk Eesti suurima skaudi mälestuseks.

Ning järgmisel päeval järjekorraline (5. — juubel!) „räästapüha“ — 111 uut

suvelossi sulgistele laulurüütelite seati ülesse linna avalikkusesse kohtadesse. Rkv. Loomakaitse selts aga prämeeeris paremaid räästapuure ja valmistajaid rühmi väärtuslike auhindadega, ja seda veel pidulikult oma avalikul peakoosolekul.

Ettepanekule vastu tulles korraldas huvitava õhtu skaudirahvale end, posti peaval. ülem hra Rikand, kõneldes maailma abikeelest esperantost. Eriti huvitavaks osutus aga loengu 2. osa, näitlik Cseh metodiline õpetus, mille lõpul, varustatuna juba paarikümne esperantokeelse sõnaga, lugupeetud lektorile võidi öelda: „Ni tre dankas! Bonan vesperon!“

Muide, Haljala risteede poisid tulid toime uhke peoga, kus suure hallooga esinesid ka Rkv. väljapaistvamad artistid esk-d Liu, Rään, Jaak ja „reamees“ Ets; Kohtla poisid pole ikka veel unustanud Narva poole veerema läinud 50 krooni, ning Peeri poisidki rüüvad edasi vaikselt aga kindlalt.

Ja nüüd ollakse siis viimaks cmeti ka nii kaugel, et noorem-master Eriku kolmandal Tapa retkel olles esmakordselt Tapalinna uulitsaile kostusid võimsad ja lõbusad skaudiviisid ja esmakordselt ühendasid ühises skaudiringis käed pealt veerandsaja Tapa ja ümbruskonna tublima poisi.

Tapa poisid on astunud põhjapoolsete täieõiguslike liikmeina maailma skaudirahva perre. Olgu nad tere tulemast!

Eirilase Eeri.

Pärnu mal. eeskujul. ruumid.

Möödunud suvel sai Pärnu maleva enda kasutada suured ruumid linnavalitsuse lahel kaasaobil. Üldse suhtub Pärnu linnavalitsus skautlusse väga sõbralikult ja heatahtlikult.

Uutes ruumides sai iga rühm ja kari, arvult 5, enda kasutada ruumika toa. Peale selle veel riietehoiuruum, staabituba, varaait ja kartser, mida küll veel kasutatud pole. Ruumid on säetud korda hoolikalt ja koduselt, eriti maarühmad ja hundipojad on tubade ilustuse kallal näinud vaeva.

Talvel olid ruumid eriti eelistatud kohaks kuna kōetud mugavates ruumides oli mõnus koronat, ping-pongi ja muid mänge mängida ning vestelda.

Suvel võib ruumides väikese korralduse järele õbida ja vastu võtta võõraid skaute kes endi matkadel läbis-tavad Pärnu.

R.

Pärnu I-ne rühm töötab.

Esimene rühm on möödunud talvel kõvasti rappinud tööd teha. Seetõttu on ka rühma skautide arv kõvasti suurenenud. Praegu töötavad neli salka päälükute Koolmanni, Jürgensi, Müris-taja ja Uibu juhatusel, kuna viies salk alles asutamisel. Ka skauditeadmisi on kõvasti täiendatud. Sooritatud on hulk II j. eksame ja peetud algajale rida loenguid skautlusest ja eksamite ainest, kuna refereerisid järjekorras sal-gapäälükud.

Korraldatud eeskujuliku salga võist-lusel omas III salk esikoha ja seega võidumärgi salgalipu külge kinnitami-seks.

Rühma skaudid on muretsenud endi-le korraliku ja ühtlase vormi, milline paistis eriti silma invaliididepäeva pa-raadil, millisest rühm arvukalt osa võt-tis. Üldse on Pärnu puistikkudel ja mujal sageli näha liikumas rühma skau-te vormis sini-kollaste kaelasidemega.

Maleva eskujuulikkudes ruumides omas rühma suurima toa ja säadis selle korda salkadevahelise võistluse õhtusel Salkadest omab igakü oma nurga, mil-lise ta on teinud võimalikult koduseks. Raskusi on aga viienda salgaga, kuna rühmakodul kahjuks vaid neli nurka.

Rühm sai kasutada s. s. „Vapruse“ ping-pongi laua, millisel peetud rida võistlusi.

Käesoleval suvel on peetud juba mi-tu rännakut ja matka kogu rühmaga, kuid ka üksikud skaudid on juba kau-gele matkanud. Rühma matkamisvõist-luse protokollide andmeil on matkatud juba 3500 km.

Eelolevast suurlaagrist töötab kogu rühm osa võtta ja väärilt esineda oma rühma ja maleva eest.

Praegu juhib rühma rp. R. Raist, ap. M. Martinson ja uuesti valitud vnsk. A. Korison. endine III salga päälük.

R.

Pärnu hundip. I-st Karjast.

Kevadel vahetas kari oma juhti, kus II j. sk. Joh. Loorentsi asemel asus juhtima karja I j. sk. A. Reisko.

Karja tegevus oli kogu pika talve kestel elav, eriti kohaste ruumide tõttu. Pinevalt möödusid pesadevahelised punk-tidevõistlused kaasaskäivate jõukatsu-mistega kabes, males, fortunasa, samuti pesade nurkade kaunistamises (ja si-sustamises. Eriti viimane leidis rohket

poolehoidu: üleöö kattusid endised tühjad seinad piltidega, nikerdistega ja lippudega. Nurgad sisustati laudade ja toolidega. Nurkade kaunistamises saavutas esikoha II pesa, kuna üldises punktide võistluses tuli esimeseks IV pesa 2 k. hp. Ü. Kulbuši juhtimisel.

Ka põhjustas elav punktide võistlus karja liikmete arvu tõusmist 30-lt 60-ni. Seetõttu poolitati kari ja uut karja asus juhtima I jsk. M. Martinson.

Kevadised ilusad ilmad võimaldasid korraldada kaht rännakut „Doberani ja Reidu, samuti võeti osa maleva rännakust Uulu.

Praegu tegevus möödub elavais ettevalmistusis suurlaagriks, et Pärnu hundud saaksid näha kõik teiste malevate hundusid Doberanis.

Pärnust.

Suviste pühadel asusid neli Pärnu skauti A. Kerrson, A. Blumenfeldt, A. Nael ja A. Reisko rattaretkele Mõisakülla, võttes seda treeninguna kavatatavaks propagandasõiduks ümber Eesti.

Rännakut alustati esimese päeva keskpäeval ja jõuti õhtuks, väiksemate viiperuste järele sihtpunkti, kus leiti üllatusena, et ka Sindi skaudid seal ja samal õhtul korraldavad peo. Õhtul viibiti skautide peol, järgmisel hommikul vaadeldi Mõisaküla ümbrust käidi Eesti-Läti piiripunkti ja üle piiri naaberriigi territooriumil.

Peale lõunat lahkuti külalislahkeist Mõisaküla skaudest ja õhtul oldi jällegi Pärnus.

A.

GAIDIDEST.

Tartu Gaidide Maleva IV. r.

vanemgaidid lõpetasid oma talvise tegevuse 22. mail s. a., mis kujunes mõnest huvitavaks. Nimelt tuldi lõkkekule ümber kokku ja päris tõelise lõkkekule ümber Tähtvere metsas. Alul oli ilm ilus, aga õhtupoole läks jahedaks ja tuuliseks, ning isegi vihma tibus, kuid lõke soendas siiski nii, et aina põsed õhetasid ja silmad särasid lõkkekuttude vestes.

Muide T. G. M. IV rühmas on 40 gaidi ja nendest võtavad Suvirühmast osa 17 gaidi. Rühm mõtleb igasuguseid matke korraldada ja lähevad ka laagrisse.

Tartu Gaidide Maleva

juhatus korraldusel moodustati linna-jääjaist gaidest n. n. Suvirühm, kelle tegevuskava on õieti mitmekesine, nagu: laagrid, lõkked, matkad, mängud ja mitmesugused võistlused ujumises, sõudmises, mängudes jne.

Suvirühma juhatusse kuuluvad: rühmanem pr. Jenny Johanna Berg, rühmajuht gd. Elli Tõnisson, abijuht gd. Hilja Jerkovits, sekretär gd. Irene Jakkin, abisekretär gd. Regina Puksing. Rühmas on 42 gaidi.

Ühtlasi moodustati Pioneer salk, kelle ülesandeks on laagri- ja lõkkekohtade valimine ja mitmesugused muud ülesanded. Salk on seitsme liikmeline.

Suvirühm algas oma tegevust 26. mail. Tegevus Suvirühmas on hoogne ja meeleolurikas.

+ Maiga Behrsin'it

25. V. 32.

leinavad Tartu Gaidid.

Maiga'le.

Tartu G. M. IV. rühmalt.

Sul hää on. Sul vaikus ümberringi. . .

Su vaikusesse kõnetlust ei kosta mingit.

Rühm roherättilisi gaide ümber Sinu, kuid Sinu nendest lahus.

Sa oled õnnelik, ent siiski vaikne, vastsest leitud rahus.

On mälestuste valu Sinust laugel,

Su ümber seisvail, siiajääjail gaidel!

Ja üle selle laotab nukker lein end,

Sest gaide aadetele oli ühine me lend. —

Eesti skautide maleva III. spordiharu kava.

Pärnus — Doberanis, II. Suurlaagris.

Sportl. võistlustest osavõtjaid skaute võib iga maleva välja panna igal individuaalvõistlusosalal 2 skauti ja meeskondade võistlustel ühe meeskonna, kusjuures võistlejad on vanuse järele jaotatud klassidesse järgmiselt: B. kl. skaudid kuni 15 a., A kl. kuni 18 a. ja erikl. üle 18 a.

Punktide arvestamine oleks: I koht 6 punkti; II k. 5 p. jne. kuna meesk. võistlused: I koht 18 p. II koht 12 p. III koht 9 p. jne.

Kõik võistlused korraldatakse laagris 2 päeva jooksul, välja arvatud hüpete ja jooksude lõppvõistlused, mis korraldatakse Pärnu staadionil 22. juulil s. a. ning koosneb järgmiselt: sissemarssimine defileerimisega, massivõimlemisetteaste, massjooks, 60, 100, 1500 mtr. jooksud, kartulijooks, 4×100 mtr. teatejooks, teivashüpe, odaheide, 1000 mtr. jooks ja kõievedu. Staadionil eelvõistlusi ei peeta. Võistlustel maksab kõigiti tunnuslausena, et võistlus võistlejat ei oota, vaid võistleja ootab võistlust, seda pidustuse hea kordamineku pärast. Spordipäevade üksikasjad määratakse kindlaks kohtunikkude kogu poolt Suurlaagri esimesel päeval, misajaks tulevad üle anda täpsad võistlustest osavõtjate nimestud.

Sõude ning ujumise võistlused peetakse Pärnu jõel.

Suurlaagri kestel saab korraldatud ka malevate vahel sõprusmängudena võrkpalli võistlused.

Igal võistlustest osavõtjal maleval määrata 2 kohtunikku.

VÕISTLUSALAD.

a) meesk. võistlused.

I. Skautsalga (5 sk.) võistlus.

Signaliseerijad määratakse meeskonna vanema poolt, kuna teiste võistlusala määrab loos. Igal salgal peab kaasas olema kirves, 2-liitriline pleknõu, 2 paari sign. lippe.

II. Skautsalga (5 sk.) teate edasitoimetamise võistlus.

Iga sk. toimetab oma ala vabal valikul. Igal salgal peab olema kaasas jalgratas.

III. Mlv. vaheline pesapalli võistlus, 9. liikm. meesk.

IV. Sõude võistlus. Olude kohaselt kas 3—5 sk. maa pikkus ligikaudu 3 klm.

V. 4×100 mtr. teatejooks. Eri ja A. kl. kuuluvate sk. koond.

2 sk. signaliseerivad. Mõlemad võtavad vastu ja annavad üle, sign. viis vaba.

1 sk. annab esimest abi kohtuniku poolt antud ülesande kohaselt.

1 sk. sõlmib 8 sk. sõlme hulgast kohtuniku poolt antud ülesandel kaht sõlme.

1 sk. lapib.

5 sk. teevad tuld ja keedavad vett liiter antud ülesande kohaselt.

1 sk. jookseb 1000 mtr.

2 sk. sõuavad 1000 mtr.

1 sk. sõidab jalgrattal 2—3 klm.

KERGE JÕUSTIK.

b) individuaal võistlused.

Eri lk.	A. kl.	B. kl.
1. 100 mtr.	1. 100 mir.	1. 60 mtr.
2. 1500 mtr.	2. 1000 mtr.	2. kaugus.
3. kuul (kerge).	3. kuul (kerge).	3. pesapalli vise kahe käega.
4. ketas (vanade).	4. oda (kerge).	4. 30 mtr. kartuli jooks.
5. oda (vanadele).	5. kaugus.	5. 5, 10, 15 ja 20 mtr. lõpp.
6. kaugus.	6. kõrgus.	
7. kõrgus.		
8. teivas.		

UJUMINE.

Eri kl.	A. kl.	B. kl.
1. 100 mtr. vab.	1. 50 mtr. vab.	1. 25 mtr. vab.
2. 50 mtr. rinn.	2. 50 mtr. rinn.	

Teated Suurlaagrist.

Ühendus Pärnuga: Doberan asub Pärnust merd mööda 12 klm. kaugusel, põhja pool Pärnut. Suurlaagri pea sissekäik, laagri-värv, asub „Doberani kohviku poolsel mererannal, kuna laager asub kohviku ja „Kirbu“ jõe vahelisel umbes 1 klm. pikusel maaalal. Soodsam ühendus Pärnu ja Doberani vahel on mootorpaatidega.

Mootorpaadi sillad asuvad: Pärnus Jahtklubi kõrval n. n. „Loosi all“ ja Doberani kohviku juures.

Mootorpaatide sõiduplaan on järgmine:

Äripäevadel:

Pärnust — k. 10 e. l. ja k. 4 p. l.

Doberanist — k. 2 p. l. ja k. 8 õhtul.

Pühapäevadel:

Pärnust — k. 10 ja k. 12 e. l. k. 2 ja 4 p. l.

Doberanist — k. 11 ja 1 lõun., k. 3, 6 ja 8 õhtul.

Sõiduhind skautel edasi-tagasi 40 s., vanematal 65 senti.

Unenägu.

Mul on sõber skaut. Ta ei ole ei rebase, ei karu salgast, ei laagri skaut, ei rover. Ta on lihtsalt hingelt skaut. Põhimääruses küll määratud säärast ei ole, kuid ometi niisugune on olemas.

Ühel päeval kõneleb ta mulle, et näinud hirmsa unenäo:

„Ma näen: seisab maa, üle tema päike ja looja. Maa ja looja vahel lainetab vaim. Kuni vaimuni maast kasvasid seitse valget liiliat. Valged ja õrnad liiliad. Päikse poole kasvavad nad ikka suuremaks ja suuremaks. Kuid liilia on õrn lill ja ükski õrn asi ei või kaugele kasvada. „Ah, oleks keegi, kellele toetuda, kes kaitseks mind tuulte ja loomade eest,“ ütlesid liiliad. Kohe kasvasid seitse haava. Nad kasvasid kiirelt ja kaitsesid liiliad tuulte eest. Kuid haavad kasvasid ja kasvasid. Õige pea olid nad sama kõrged kui liiliad, varsti nende ladvad matsid kinni õied. Mul' hakkas kahju ma hüüdsin: „Ärge laske neil puiel matta liiliaid.“ Ma hüüdsin ja ärkasin.

Kui ma jälle uinusin, mingi hääl kõnetas mind: „Sa ei saa aru? Kuid see on ju nii lihtne. Seda vormeliga võiks ära märkida nii: Ja mingi käsi kirjutas valgega musta peale:

Organisatsiooni vaim on vastupidi proportsionaalne §§ arvule.

Siis hääl ütles: „Igal asjal on ka teinekülg. Ja asja tuleb vaadata kahest küljest. Meie teine vormel oleks järgmine:

Organisatsiooni jõud on proportsionaalne valjude eeskirjade paljusele (???)

Ma lapsest saadik matemaati-

kast ja vormeleist halvasti sain aru. See ei ole minu jaoks. Ma lihtsalt keerasin teise külje.

Kuid varsti nägin jälle und:

Meid oli palju koos. Oli nii kui lindude aed. Meie just kui kedagi toetaks, kasvataks.

Vastas, selges vees ujus valge luik. Seal äkki aiast jooksevad välja linnud. Palju linde, rida rea järgi, kõik mustad, räpakad ja sulest pool lagedad. Nad kõik jooksid luige juure. Mul läheb silmees uduseks, samas, luik ei näe välja kui luik, vaid kui skaudi vaim ja linnud mitte nii räpakad ja nii mustad vaid kui §§-id.

§§ jooksevad luige juure ja purevad teda. Purevad igast küljest.

Ma vaatan ringi ja kuulatan. — Üks ütleb: „meie ise neid kasvatasime. Ma karjatasin: „Päästke, päästke, nad purevad ära mind...“

Järeldus: Ma ei koorma oma alluvaid paragrahvidega.

Rich.

Nii töötame oma ajakirja kasuks?

Malevad	Antavad (lubatud)tell.		Antud tellimised		Skautide arv
	à 50	à 150	à 50	à 150	
Rakvere	45	35	164	5	208
Tallinna	110	85	95	26	353
Lääne	30	20	31	3	89
Narva	100	75	18(l)	—	387
Nõmme	60	45	39	1	195
Paide	30	20	15	—	108
Pärnu	60	45	40	—	178
Saare	70	50	8(l)	—	199
Tartu	115	85	102	2	315
Valga	40	30	32	1	117
Võru	25	20	26	5	110
Kokku	685	510	570	43	2259

Eesti Skaudi XI aastakäigu sisukord.

Ametlik osa.

	Lhk.
Peavanema päevakäsud	18, 59, 82
Käskkirj Tallinna Skautide Malevale	86
Skautjuhtide koosoleku kava	2
E. S. M. II Suurlaagri korralduse kava	65
Suurlaagri varustus.	68
Sportdivoistluste kava	118, 124

Põhimõtted ja üleskutsed.

Emapäevaks. — Harry Haamer.	19
1931 a. Skautjuhtide aastakoosolekul vastuvõetud resolutsioonid.	26
Meie maleva staabiülem 50. aastane. N. Kann	42
Kas mõistame üksteist. Skm. H. Michelson.	43
Jüripäevaga algab Skautidel uus tegevusaasta. N. Kann.	58
Suurlaagrisse. Laagripäälik	61
Skautlus rahvusvahelise lähenemise edustajana. A. Madisson	88
Aastapäeval. Rich. Treu	89
Kõik Suurlaagrisse. Laagripäälik	92
Suurlaagri löke kutsub, ning ootab meid.	115

Kirjeldused ja ülevaated.

Suurnõupidamine. X	24
Siis kui skaut on töötu	33
Suurlaagrile lähemale. H. Michelson	48
Kaks skauti telgis „kellast“ rääkimata	73, 97, 110
Tallinna skautide malev viisteist aastat vana. N. Kann	83
15-dal tulbal. Rich. Tren	85
XV aastapäeva puhul. Jüri Lössmann	87
Kui ma I suurlaagris veel hundipoegade hulgas olin. K. Saral	106
Jamboree on skautide suurparaad. N. Kann	108

Skautjutud.

Hõbedane mesi. „The Scout'ist“ E. U.	4, 20
Põialpoiss.	9
Pojad kaljul	30
Suhkrutükk. „Boys Leife'st“ E. U.	44, 62
Unenägu	126

Mitmesugust.

Toimetuselt	3, 52, 109
Kuidas visata lassot	7
Sügise töid. H. Kasak	11
Kuidas saada „Eesti Skaudi“ levitajaks	15
Kuidas tellida „Eesti Skauti“	16
Praktilisi töid. H. Kasak	23, 49, 72
Kuningas Kulkureitten. (Laul—noodiga).	27
Tallinna Maleva juhtide koolikava	28
Meriskautlus.	30, 51, 69, 116
Kirjavastused	35, 55

	Lhk.
Kirjavahetust soovivad	39, 104
Skautmänge	52
Praktilisest mõtlemisest	60
Kui jõudnud kevad. (Laul noodiga)	71
Eesti Skaudi käsiraamat	80
Juhi hääl	80
Isiklik varustus korda	95
Vene (süsta) ehitamine. Scouting'ist. H. Tari	101
Olete huvitatud ilmade ennustamisest	119
XI aastakäigu sisukord	127

Teated.

Skautlus siseriigis	12, 34, 51, 52, 77, 104, 120
Läti skautide tegevusi	14
Keskorganide tegevusest	34
Skautlus välismaal	39, 55
Astuvad ette. (Teateid Rakverest).	75
Skautide arv Eestis	78
Gaididest	123
Teateid suurlaagrist	125

Pildid.

Ameerika Eesti noorte poolt annetatud lipu üleandmine Tallinna Skautide Malevale	1
1931. a. juhtide aastakoosolekust osavõtjad	17
Malevate juhid 1931. aastakoosolekul	25
Min. Jaan Hünerson. Peastaabi ülem.	33
Michelson skm. II Suurlaagri juht	57
Anton Õunapuu. Esimene Tallinna skaut	81
N. Kann. Eesti skautide peavanem	83
Tallinna maleva juhatus	85
Jüri Lossmann, Tallinna skautide maleva vanem	87
A. Madisson, end. Tallinna Sk. Maleva vanem	88
Rich. Treu, skm., Tallinna Sk. Maleva juht.	89
H. Tari, nskm., „Eesti Skaudi“ peatoimetaja	90
Tallinna Skautide Maleva juhtide kogu	91
K. Koppers, kindral, Latvia skautide president	93
Salk Tallinna skaute Riias.	100
K. Saral, prof., II suurlaagri vanem	105
A. Koik, major „ „ talitusvanem	107
H. Paalman, skm. „ „ väliskülaliste juht	107
E. Pavelson, skm „ „ korralduspäälük	109
V. Suigussaar, nskm. „ „ talituspäälük	109

Kuulutused.

Surmakuulutused	16, 104, 123
Skautide koperatiivi kuulutused	16
Eesti Skaut	40
Kuukiri Eesti kirjandus	56
Peastaap korraldab märkide müüki	82